

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/15035/3.**

Benyújtás dátuma: **2017-04-20 12:51**

Parlex azonosító: **15JNF3W60001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (LMP)**

Jogszabályi hivatkozás: **Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014 (II. 24.) OGY határozat 40. § (1) bekezdés**

Törvényjavaslat címe: **A munkaidő-szervezés egyes kérdéseiről**

A módosító javaslatot tárgyaló bizottság: **Gazdasági bizottság**

Módosító javaslat ¹

Módosítópont sorszáma: **1.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **3. §**

Módosítás jellege: **elhagyás**

[3. §

Az Mt. 94. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkaidőkeret tartama, ha ezt objektív vagy műszaki vagy munkaszervezéssel kapcsolatos okok indokolják, kollektív szerződés rendelkezése szerint legfeljebb harminchat hónap.”]

Módosítópont sorszáma: **2.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **12. §**

Módosítás jellege: **elhagyás**

[12. §

Az Mt. 165. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 94. § (3) bekezdés alkalmazása esetén órabéres munkavállalóval a 156. § (1) bekezdés b)

¹ A módosító javaslatban egy vagy több (ebben az esetben egymással összefüggő, tartalmilag-logikailag összetartozó, részelemeiben egymástól elválaszthatatlan) módosítás tüntethető fel. Az egy módosító javaslatban benyújtott módosító pontok a továbbiakban összefüggőként kezelendők.

pont szerinti eltérő megállapodás csak kollektív szerződés rendelkezése szerint köthető.”]

Indokolás

1-2.

Az LMP elutasítja a munkaidőre vonatkozó szabályok módosításának módját és tartalmát. A Gazdasági bizottság a társadalmi egyeztetés mellőzésével, a szakszervezetek véleményének kikérése nélkül nyújtotta be a törvényjavaslatot, ami a munkaidő-keret kollektív szerződésben meghatározható maximális időtartamát 12 hónapról 36 hónapra emelné.

Az egy éves munkaidőkeret is hátrányos és megterhelő a munkavállalóknak, mert egyoldalúan a munkáltató igényeihez igazítja a munkaidő beosztását. Már most is a munkaidő terén a legnagyobb a munkavállalók kiszolgáltatottsága: a munkaügyi ellenőrzések és a szakszervezetek tapasztalatai is azt mutatják, hogy a legtöbb jogsértés ezen a területen fordul elő. Most is gyakori, hogy a pihenőidők nem megfelelően kerülnek kiadásra, és gyakori a 10-21 napot meghaladó egybefüggő munkavégzés.

A munkavállalókat most is hátrányosan érinti a munkaidő-keret: kevesebb a kifizetett túlóra, kevesebb a pótlék, nehezen tervezhető a családdal töltött idő, megterhelő az intenzív munka. Ráadásul a munkaidő-kereten felüli rendkívüli munkáért járó díjhoz csak a munkaidő-keret lejártával juthatnak hozzá a munkavállalók. Ha ez a módosítás életbe lép, akkor pedig csak 3 év után kaphatják meg a túlmunkáért járó bért.

Hamis a javaslat azon érvelése, hogy a kollektív szerződéshez kötés garanciát jelent: ez már ma sem jelent garanciát, a szakszervezetek ma sem elég erősek ahhoz, hogy ellenálljanak a munkáltatói akaratnak. A kollektív szerződésben meghatározott 3 éves munkaidő-kerettel az az abszurd helyzet fog előállni, hogy a munkavállalót lényegében munkavállalói beleegyezéssel mondatják le a rendkívüli munkavégzésért járó díjazásáról.

Az indoklás legcinikusabb része a munkavállalók érdekeire, a munkahelyük megtartására, folyamatos és egyenletes bérkereseti lehetőségüknek biztosítására hivatkozik. A munkaerőpiacon éppenséggel munkaerőhiány van, ami bércsökkenés helyett béremelést indokolna. A kormány viszont ahelyett, hogy növelné a béreket, erősítené a munkavállalók jogait, még kiszolgáltatottabbá teszi őket.